

aveiten

5
2024

Medlemstidning för Arbetets Vänner Huvudföreningen rf

aveiten

Aveiten är Arbetets Vänner
Huvudföreningen rf:s
medlemstidning.

77:e årgången

Utgivare:

Arbetets Vänner

Huvudföreningen rf.

Annegatan 26, 00100 Helsingfors

www.arbetetsvanner.fi

e-post: info@arbetetsvanner.fi

Redaktion:

Anna Kujala, Monica Lindeman,

Elianne Rehn

Material till Aveiten

kan skickas per e-post:

anna@tipos.fi

Redaktionen förbehåller rätten

att redigera insänt material.

Ändringar gällande adress-
eller personuppgifter tillställs
föreningens kansli:

Annegatan 26, 00100 Helsingfors

e-post: asa.laukonlinna@gmail.com

Ombrytning och layout:

Tipos Ab

Tryckeri:

Forsberg, Jakobstad

ISSN 0356-0384

Materialdag Aveiten 1/2025:

31.1.2025

Utkommer

i mitten av februari.

Pärmbilden: Serafina Paile och Johannes
Nordberg på AV-teaterns kollationering.

FOTO: Elianne Rehn

FÖRENINGENS FUNKTIONÄRER OCH FÖRTROENDEVALDA

Ordförande Kristina Björkvall
tina.bjorkvall@kolumbus.fi

AV Huvudföreningens bibliotek:
Bibliotekarie Åsa Laukonlinna
asa.laukonlinna@gmail.com
tfn 045 345 5562

Viceordförande Kaj G. Backas

Verksamhetsledare Niki Hamro
tfn. 044 766 4101
info@arbetetsvanner.fi

Medlemsregister och adressändringar:
Åsa Laukonlinna
asa.laukonlinna@gmail.com

Vaktmästare Oskar Thesslund
tfn. 044 766 4102

AV-teatern

Johannes Nordberg
johannes.nordberg933@gmail.com

Seniordansklubben

Inge Blomander
tfn 040 7049 305

Bokklubben

Karin Bergman
tfn 040 551 5434

Squaredanslaget

Jörgen Ingman
tfn 050 3637 168

Bridgklubben

Tom Schubert
tfn 040 527 8909
<http://www.bridgewebs.com/avbridge/>

Sällskapskretsen

Jeanne-Marie Johansson
tfn 050 570 4184

Folkdanslaget

Antonia Palmén
av.hfors.folkdanslag@gmail.com

Umgängeskretsen

Maj-Britt Hedvall
umgangeskretsen@gmail.com

Konstklubben AV

Sten Palmgren
sten.h.palmgren@gmail.com

Vox Seniora

Carita Holmberg-Rosenqvist
c.holmbergrosenqvist@gmail.com

Musikklubben

Lars Silén
tfn 040 735 1628
lars.silen@kolumbus.fi

Walentinakören

Maria Parker
maria.parker@taitokaari.fi

Rounddans

Olof Staffans

Qigong

Ursula Öhrman
ursula.ohrman@gmail.com

Sandelssällskapet

Dick Lundell
tfn 050 539 0963
dick.lundell@gmail.com

**Stiftelsen
Seniorhuset Gullvivan sr**
www.gullvivan.fi

Ordförande
Ekonom och disponent

Carl-Johan Sanmark
Niclas Ståhlberg tfn. tj. 010 837 0836

Medlem
Medlem

Ben Idström
Annette Lindahl

TRADITIONELL

Barnjulfest

PÅ TRETTONDAGEN 6.1 KL. 14

MED
ROBIN HUND & HANS GLADA ORKESTER
METE
RINGLEKAR
FINLANDS LUCIA
OCH JULGUBBEN KOMMER OCKSÅ.

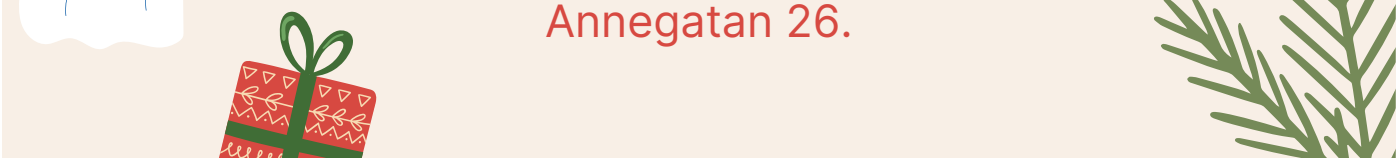

OBSERVERA ATT PUBLIKEN SKA VARA PÅ PLATS I
FESTSALEN NÄR LUCIAPROGRAMMET BÖRJAR KL. 14!

Biljetterna kostar 15€ för vuxna och 10€ för barn.

Biljetter kan bokas per e-post på adressen
info@arbetetsvanner.fi

Barnfesten försiggår i föreningshusets festsal,
Annegatan 26.

Svenska dagen i full blom

– **B**lomsterleverantören har nu överträffat sig själv, jag syns knappt alls här bakom talarstolens blomsteruppsättning, inledde ordförande **Tina Björkvall** med glimten i ögat. Hon önskade alla gäster välkomna till firandet av Svenska dagen i vårt svenska rum. Spelmännen angav tonen när Altra Volta drog i gång med en kavalkad av finlandssvenska låtar och toppade med den medryckande Ragna-Lises Schottis av den i sammanhanget välbekanta **Anders Backman**.

Kvällens gästtalare, journalist och radio-röst ”i en kanal nära dig”, **Thomas Silén** talade under rubriken Från Budapest till Ankdammen om hur han kom att bli finlandssvensk. Och hans tillvaro är i dag min-sann mera finlandssvensk än den de allra flesta av oss lever i, framgick det småningom ur talet: Är ingift i en finlandssvensk släkt och jobbar på en helt finlandssvensk redaktion där han och kollegerna inriktar sig på att bevaka uttryckligen det finlandssvenska och följaktligen verkar främst i samröre med just det finlandssvenska samhället.

Han bor i Ingå. Och ja, lyssnaren kan höra att han bott i Sverige också, länge och just detta ger ett givande spår i hans tal; språkliga skillnader mellan rikssvenskan och finlandssvenskan. En skillnad som inte direkt gällde bara språket utan närmade sig mera komplexa kulturella variationer. Som exempelvis ordparet: nog-säkert. Hur det uppfattas olika i de båda länderna men också hur ordparet nog-säkert kunde betyda både ett ja, vid ett tillfälle och ett nej, vid ett annat, lite beroende på. Det välbekanta fick med lånad blick en ny skiftning.

Thomas Silén är bekant för de aveiter som i mars deltog i bussresan till Fallåker, där han hade huvudrollen i komedin Friskt vågat. Han saknar inte helt anknytning till AV heller; efterfesten till hans bröllop firades här i samma festsal med benägen hjälp av svärfar, aveit med samma släktnamn.

I den välfyllda foajén under kaffepausen sordlades på kring kaffet och toscakakan –från Gårdsboden i Estby, Kyrkslätt, vilket härmed meddelas på festpublikens begäran.

Med värdigt förda danser och dito svängande turer som scenuppförande fortsatte festen sedan med tio välapplåderade seniordansare. I den dansen skulle inte publiken ha hängt med men i allsången däremot klingade ändå ord och melodier fram ur minnet. Himmelsblå klänningar och ett öga av blommiga skjortor, fyllde scenen från ände till ände när Walentinorna lockade publiken med i böljande vals och visor som ska sjungas. Om körens färska samarbete med

Ordförande Tina Björkvall.

Espirokören i Göteborg berättade i sin tur körledaren **Lauri Palin** och festpubliken fick höra helt nyinövade sånger som Valborgs-sången ”Änglarna har åkt på pisk” med text om ett fotbollslag, i arv från Espiro liksom ”Aldrig har jag haft så roligt”.

Inlevelsen och högtidligheten i den unisont sjungna Modersmålets sång klingade ännu som ett eko i sinnet när festfolket droppade av. Det bekom oss väl att skingra tankar-

na på världens oroande valnyheter en stund och trivas här i vår Svenska dagen-bubbla på traditionellt finlandssvenskt vis. En fläkt av fönvind svepte genom novemberkvällen.

Skribent & fotograf: **Elianne Rehn**

Walentinakörens herrar i blommig skjorta. Från vänster: Kim Fredriksson, Anders Häggblom, Rabbe Saxén, Martin Romantschuk, Tomas Tallqvist, Kristian Smedlund och Mårten Björkvall. Miira Karvonen till höger.

På bilden uppe till höger Seniordansarna. Olof Staffans t.v. i bilden ledde dansen,

På bilden intill Walentinakörens dirigent Lauri Palin.

Thomas Silén höll gästtalet.

Gästtalare: Thomas Silén

Född: I Budapest år 1977

Bor: I Ingå

Yrke: Journalist

Finländsk medborgare:

Nu senast sedan 2010

Språkkunskaper: Svenska, Engelska, Ungerska, Tyska, Finska, Japanska

Bisysslor: Amatörteater, fotografi

Fritid: ivrig läsare av både skön- och facklitteratur, spelentusiast

Instrument: Piano

Teaterminne: Dödsdansen I & II av August Strindberg i Dramatens uppsättning 2007, Stockholm

Favoritfilm: Blade Runner (Director's Cut) ligger högt på listan

”Fem år gammal satt jag i baksätet i mina föräldrars bil, en gul Dacia, på väg till Sverige, officiellt på husvagnssemester. I verkligheten flydde mina föräldrar det kommunistiska Ungern. För att min far inte ville bli kommanderad att slåss för Sovjetunionen i Afghanistan. Och för att kommunismen inte hade en framtid.”

Kollationering – kolla vaddåå?

Sväng på premiärkikaren och hast du mir gesehen, det du ser i andra änden är kollationeringen. Nej, nej, det där var skoj, men behåll bilden ett ögonblick.

Finns det en premiär så fanns det en kollationering, ett teaterord som är skäligen obekant ute i publiksalongerna men så inte för ensemblen. Så heter nämligen uppstarten av repetitionerna, alla som ska jobba med en föreställning samlas då till produktions första möte.

Skådespelarna ska för första gången tillsammans läsa sina respektive roller högt hela manuset igenom. Allt ska klarna i dag – också vad som ännu ska visa sig vara oklart, som att somligas manus är 112 sidor långt medan andras är 198 sidor. Men allra först berättar regissören **Jermo Grundström** om idén med uppsättningen, visar upp en skiss av den kommande scenografin på datorskärmen och man diskuterar hur man ska bygga bort det besvärliga trappsteget på scenen. Vilka möbler kan hittas, det ska vara 80-talstypiskt? En jordglob behövs också men nån missuppfattar, hör jordgubbe och strax får planerna påhittigt en lite ny vändning. **Patricia Hirn** visar upp skisser på dräkterna och frågar vem som har något lämpligt hemma.

– Det har jag, säger en karaktär i vardande, X som ska bära en illasittande kavaj, allt sitter lika illa på mig.

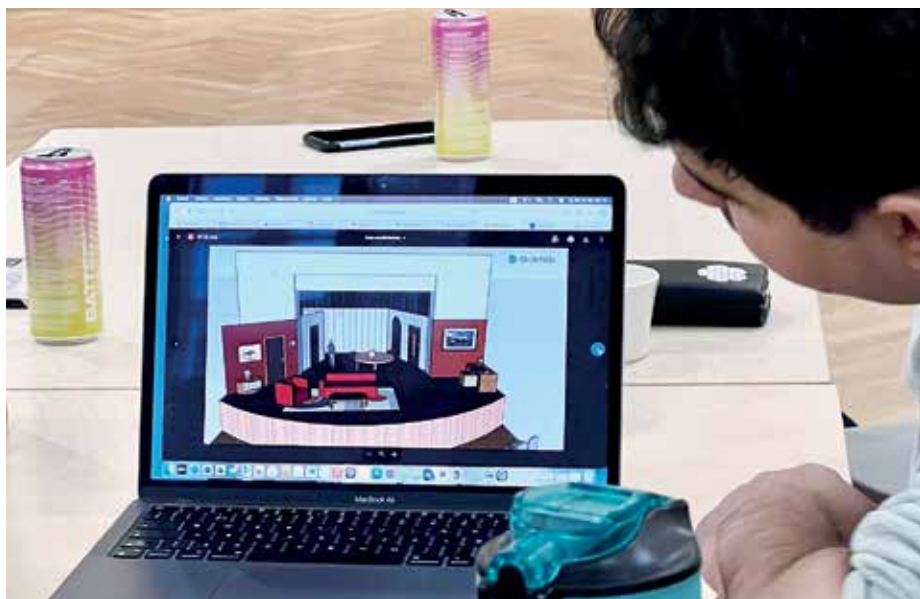
Här är det skojfriskt men effektivt. Vilken storlek är du, frågas, upptill och nedtill? Skostorlek 40–42 är inte specifikt nog, och nej, en strikt flygvärdinna kan inte vara pink. Huvudenas storlek varierar från 56 till 59. Någon bommar en prilla snus. Allt löper fokuserat, smidigt och vant, och i en förväntansfull stämning.

Boeing – Boeing

Så drar det igång, nu läser rollinnehavarna. Pjästexten startar hemma hos ”Berra” eller kanske Bernard...eller? Vips infinder sig den turbulens som krävs för processen. Skådisarna är pålästa men hur ska exempelvis alla namnen i texten modifieras och vilka uttal inövas? Manusets ska därtill överlag editeras och förkortas efter hand. Tre akter ska bli två.

Tidtabellen spelar en central roll i manuset, i regin och i skådespelandet. Till jul ska grunden vara klar för ett lätt genomdrag och det målet kräver täta repetitioner, undantaget kostymören som unnas ta det lugnare och dyka upp bara en gång i veckan. Det är mycket på G här men det är som det ska vara.

Komeditexten av **Marc Camoletti** är i bästa händer.

Läsare: **Anna Sundell, Filip Rosengren, Johannes Nordberg, Serafina Paile, Ida Flemmich, Jennifer Karlsson och Robin Sundberg.**

Skribent och fotograf: **Elianne Rehn**

BOEING – BOEING SPELDATUM:

Premiär 15.2.2025 kl.15

18.2 kl.19

19.2 kl.19

28.2 kl.19

1.3 kl.15

2.3 kl.15

7.3 kl.19

9.3 kl.15

11.3 kl.19

14.3 kl.19

19.3 kl.19

23.3 kl.15

28.3 kl.19

29.3 kl.15

30.3 kl.15

2.4 kl.19

5.4 kl.15

6.4 kl.15

11.4 kl.19

<https://www.avteatern.fi/>

AV-teatern presenterar

Boeing-Boeing

av **Marc Camoletti**
Regi **Jermo Grundström**

PREMIÄR 15.2.2025 kl.15

Författarsamtalet blev en succé

Sirpa Kähkönen favoritställe i Helsingfors heter Agricolaskvären.

Där blommar magnolian i april på bara grenar, mikroklimatet vid muren är rätt och redan i mars kan man beundra knopparna. Där växer två vita magnolior och två röda och hon besöker dem regelbundet. De är en sinnebild av vad hon bär inom sig av sitt förflutna.

En vackrare och subtilare ingång kan man knappast föreställa sig till ett samtal om vad hennes författarskap innefattar, vårt lands närhistoria så som hon och hennes familj har genomlevt den.

Vi sitter tätt kring ett hästskoformat långbord i II våningens foajé på Annegatan 26. Den oförutsett stora tillströmningen av åhörare klaras av genom att ställa in ännu flera stolar till en liten läktare längst bak vid kapparna.

Framme, där hästskon böjer sig finns författaren samt moderator **Sissel Korpisola** som är litteraturvetare och Bokklubbens samtalsledare. De väljer att stå upp för att höras bättre medan vi i publiken sitter tysta som möss och lyssnar intensivt.

Sitt suveräna svenska talspråk har Sirpa övat in i och med studierna i historia på svenska vid Helsingfors universitet, tack vare goda studiekompisar där. Hon känner sig som en svenskspråkig främling, specificerar hon. Och hon förstår gott att finlandssvenskar i Sverige himlar sig när de möts av fraser som, ”du talar så god svenska” eller ”jag visste inte att finska är så lätt att förstå”, men för egen del tar hon det alltid som en komplimang.

Själva romanen ”36 Uurnaa”, finns däremot ännu inte på svenska trots Finlandiapriset, men den ska utkomma i svensk översättning i januari 2025. Som brukligt när det finns flera än ett förlag som vill ha översättningsrättigheterna avgjordes saken genom att hålla auktion och nu blev det ett förlag i Sverige. Hennes språk är inte helt lätt att översätta heller, Sirpa ser nämligen språklig rikedom som en dygd och hittar gärna på något nytt ord när hon vill beskriva mera ingående.

Hon har det i sig och har vetat sedan liten att hon ska bli författare. Flera generationer i hennes familj har tyckt om att skriva, trots bara fyra klasser i folkskola, som morfar. Både hennes mor och morfar skrev dagbok och efter moderns död fick Sirpa därför reda på att hennes mor också drömt om att bli författare, något som inte kom fram, ens då dottern faktiskt hade blivit författare. I morfars dagbok är de svåraste sakerna bortlämnade vilket Sirpa beklagar eftersom det inte blir riktig terapi på så vis. Hon rekommenderar alla att skriva dagbok och har till sin glädje sett en del ungdomar börja göra det.

– Men bränn upp era dagböcker själva om ni inte vill att de ska läsas.

Publiken får sig här ett lysande samspelt samtal mellan två proffs och vi hinner höra väldigt mycket om så många vitt skilda saker: tragisk olycka, följderna av förödande stark ideologi och att vara ett barn där och då. Långt mer än vad som kan avhandlas här.

Vi får också veta om vad ursprunget som savolaxare för med sig. Sirpa berättar att savolaxare ju är kända för att prata livligt och mycket. Dialektordet ”haastaa” för prata säger hon är grunden för ordet ”haastatella” som betyder intervju. Det är ju precis vad folk i östra Finland gör – de frågar och frågar så mycket men svarar ogärna själv.

– Är väl den enda grupp i Finland som faktiskt behärskar Small Talk, tillägger Sirpa leende.

Den språkliga kreativiteten frodas också i trakten. Vi får höra om hennes förebilder, som finns i **Astrid Lindgrens** litteratur. Pippi Långstrump är en modig och god litterär förebild. Fast hon inte vet hur man uppför sig på kaffekalas behöver man inte tycka synd om Pippi. Madicken – och Abbe är viktiga för Sirpa själv, Abbe kan inte få sin pappa att sluta dricka men människorna i hans omgivning förstår att det inte är hans fel att pappan är alkoholist.

Astrid Lindgren har visat att alla barn har möjlighet att växa.

– Hurdan är din skrivprocess och hur länge tar det för dig att skriva en bok? lyder en publikfråga.

Nu blir svaret aningen svävande, något om att det är olika och frågaren finner sig snabbt och preciserar:

– Hur länge har det tagit dig att skriva den här boken?

– Ett tiotal år, svarar Sirpa, den här boken baserar sig på de böcker jag har skrivit förut, minnen, arkivmaterial plus på min mors efterlämnade dagböcker. Böckerna bildar en helhet, en sorts symfoni med olika satser. Den här boken är symfonins fristående avslutning.

Berättelsen är autofiktiv och handlar om en enda dag och är samtidigt en berättelse om släktens skeden i flera generationer. Det har tagit henne lång tid att smälta in materialet från tidigare produktion i det nya, samt oändligt med tålmod. Hon måste nöja sig med dålig text under arbetets gång.

Sammansmältningen har gett också magiska toner, promenerande magnoliatråd kan skymtas.

– Jag har övat upp mitt instrument liksom en musiker tränar på sitt. Jag kan få uppleva fantastiska ögonblick då boken börjar berättas för mig vad jag ska skriva.

– Just nu har jag ingen kommande bok i tankarna så jag vet inte om jag kommer att skriva några flera, säger Sirpa Kähkönen. Det krävs en stark inre visshet om att man ska bli författare om man ska bli en bra författare.

Skribent och fotograf: **Elianne Rehn**

Fem år av körsång med Vox Seni

Under våren och sommaren 2019 träffades ett gäng ivriga damer för att diskutera möjligheten att grunda en ny kör för daglediga och sångvana damer. Idén hade trissat i **Ulla-Stina Henricsons** hjärna ett bra tag och så samlade hon ihop en grupp damer som hon kände från olika musiksammanhang.

Gruppen samlades först på Café Esplanad och sedan i caféet på Arbis för att diskutera om man ville och vad man ville. Det var från första början klart att det fanns ett tillräckligt intresse för projektet, men de stora frågorna var VAR, NÄR OCH VEM (dvs hur skulle man hitta en dirigent).

Många av de intresserade koristerna hade ett förflutet i olika körer, Arbiskören Vox Femina, Furorna, Gamelikören, Walentinakören. Arbis var den första instans man vände sig till för att hitta utrymmen för körens verksamhet. Men där ansågs att det räcker med en kör för Arbis, dvs Vox Femina.

Följande adress att kontakta var Arbetets Vänner. Efter en del förhandlingar fick Vox Seniora – ett arbetsnamn som efter ett tag unisont antogs som den nya körens namn – tillstånd att bli en grupp under AV:s höga tak med förbehållet att den inte fick förorsaka föreningen kostnader, utan att koristerna själva skulle bekosta sin dirigent. Sedermera, det vill säga i januari 2022, fick kören kretsstatus inom föreningen.

Dirigenten, ja. Efter förfrågningar i olika riktningar blev det napp. Ulla-Stina fick ett ja på sitt "frieri" till **Sofia Lindroos**, som då ledde bland annat pensionärskören Furorna i Esbo. Sofias syn på dirigentskapet kan ni läsa i rutan här intill.

Hösten 2019 satte man sedan igång. Såsom alltid då en ny kör bildas är inledningsfasen lite trevande. Hur låter man ihop, vilket slag av repertoar vill korister och dirigent ha och passar den rösterna, vem ska göra vad.

Kören började med bekanta och invanda damkörssånger såsom "Slumrande toner", "Under hägg och syren" och "Vårvindar friska". Den första hösten, såsom alla kommande höstar, har en stor del av övningstiden gått till att drilla julsånger inför AV:s julfest eller en konsert tillsammans med någon annan kör. Vårvindarna och häggarna sitter bättre framåt våren.

En senhösteftermiddag 2024 sitter fyra damer tillsammans med Aveitens utsända

I soffan från vänster till höger: Gunnel Siewers, Eva Arvilommi, Ulla-Stina Henricson och Mardi Lindqvist.

i klubbbrummet och diskuterar minnen och erfarenheter under körens fem år långa karriär. Orsaker till att damerna ville komma med i denna kör var främst att det var frågan om en damkör för lite äldre röster och att man kunde öva på dagtid.

De allra flesta som kom med i kören från början hade erfarenhet från andra körer och det var inte svårt att komma igång med sjungandet. Man startade med cirka 20 sångare och nu ligger antalet korister på 25.

Bortfallet har inte varit stort, men det lilla bortfallet har ersatts av nya, nyfikna och sångglada damer.

Kören har utvecklats väldigt mycket under Sofia Lindroos' ambitiösa ledning. Repertoaren har blivit bred och rätt krävande, vilket kunde konstateras på konserten i maj 2024.

En av höjdpunkterna har varit kursen "En vital röst livet ut" som ordnades hösten 2022 och leddes av sångpedagogerna **Elisabeth Bengtson-Opitz** och **Susanne Carlström**.

Under flera timmar av rätt hård men också rolig träning fick koristerna lära sig olika övningar för hur man håller stämbanden i skick och tar hela kroppen med i sitt sjungande. Sofia har fortsatt med dessa övningar och koristerna upplever att de hjälpt mycket för att få fram ett välklingande sound.

En annan höjdpunkt var den estnisk-svenska sång- och musikfesten i Hapsal sommaren 2024. Det är alltid bra för en kör att resa och samarbeta med andra körer. Det bidrar till en god sammanhållning i kören och man får nya intryck och erfarenhet av hur den egna kören låter tillsammans med andra. Koristerna är stolta över att de övat och lärt sig så många sånger på estniska.

En spännande och annorlunda period, om än inte någon höjdpunkt precis, var corona-epidemin.

Seniororna övade per Zoom, vilket var ganska utmanande för en kör då man kunde höra bara sig själv och dirigenten. Men övningarna hjälpte i alla fall att hålla stämmorna i minnet och förhindra att man skulle ha behövt börja från början då den kritiska perioden var över. En minnesrik episod var utomhusövningen vid operan då kören måste söka sig in under ett utskjutande tak när det började regna. Det kastades en och annan undrande blick av förbipasserande på de tappra sjungande damerna vid operans vägg. Vid julkonserten i Kristuskyrkan sjöng kören med röda masker då smittorisken ännu inte var förbi.

Nu kan man gott säga att den femåriga körens trevande inledningstid är förbi. Sofia har hittat en repertoar som passar kören och är lämpligt utmanande. Körens sound bygger i hög grad på koristernas egen aktivitet.

Sofia gör ett stort arbete med att sjunga in stämmorna på nätet så att var och en kan öva på egen hand. Arrangemangen ska helst byggas på alla stämmors insats, inte så att alten alltid bara hummar i bakgrunden då de övriga stämmorna drillar. Damerna i soffan ser med förtröstan på körens framtid, hoppas på en allt mer krävande repertoar och på vidgade vyer och samarbete med andra körer.

Vox Senioras 5-års jubileumskonsert ordnas lördagen den 1 februari kl 18.00 i AV:s festsal.

Skribent: **Moa Lindeman**

Fotografer: **Raili Takolander, Gunnel Sievers** och **Moa Lindeman**.

Dirigenten Sofia Lindroos presenterar sig själv

Sofia Lindroos har dirigerat Vox Seniora ända från början och hon har en imponerande mängd titlar: musikmagister, diplomsångerska, violinlärare och kördirigent.

Jag har jobbat med sång både som solist och professionell körsångare hela mitt yrkesverksamma liv och har under cirka 25 år verkat i bland annat Nationaloperans extrakör, Helsingfors kammarkör, Sibelius-Akademiens Vokalensemble och Olaus Petri kören.

I Sibelius-Akademiens Vokalensemble gick jobbet ut på att fungera som övningskör för blivande kördirigenter på hög nivå. Där hade vi en omväxlande och krävande repertoar som verkligen tränade min prima vista med (att sjunga direkt från noter). Att sjunga där var en ypperlig möjlighet att få ta del av professors undervisning till dirigenteleverna så jag har fått en fin utbildning själv genom det arbetet. Dessutom leder jag Vox Seniora, fungerar som violinlärare för barn och tycker mycket om att arbeta med så olika grupper av människor.

Jag började leda Pensionärskören Furorna i Esbo 2014 och tyckte dirigentjobbet var så roligt att när **Ulla-Stina** kontaktade mig så var det utan tvekan ett ja direkt.

Jag hade just den våren fått plats på sommarkursen i Anti Aging för rösten i Malmö, ett koncept utarbetat för att behålla en vital röst livet ut. Jag hade också själv märkt vid 50-snåret att min röst började förändras och jag satt då in en stöt för att sjunga mera, utforska min egen röst och avlade även en

magistersexamen i klassisk sång vid Sibelius-Akademin 2020. Det var det bästa jag gjort för mig själv och jag brinner för att ge vidare kunskapen om vad man själv kan göra för att fortsätta sjunga, som ju är det bästa som finns!

Det är ett synnerligen tacksamt arbete att kunna hjälpa koristerna genom helt musikaliska aspekter och samtidigt stärka tekniken och medvetenheten för att få rösten att fungera. När man sjunger tillsammans med andra är man helt fri från allt annat och totalt närvarande i sången.

Jag hade inga förväntningar på den nya kören och har inte själv heller sjungit i damkör. Jag ville se vad jag kan ge gänget som ville fortsätta sjunga efter att de slutade i Vox Femina.

Vox Seniora hade i början flera sångare som sjungit tidigare i Vox Femina. Nu har kören fått allt flera medlemmar och alla fyra stämmorna är väl representerade. Jag känner att jag själv utvecklas längs med arbetet och det är roligt och stimulerande.

Jag har inte lett så många yngre körer men det är klart att det kanske är lite långsammare med äldre, men jag trivs otroligt bra. Jag tycker om att jobba med "höga mål" om man kan säga så, jag vill alltid att alla ska göra sitt bästa och att vi presterar där på egen topp. Det upplever jag verkligen att vi lyckas med i Vox Seniora. Jag brukar ju faktiskt säga ibland på övningarna att det var trevligt att igen höra AV:s flickkör, då klangen ofta är mycket ljus och ungdomlig.

Kören klingar fint trots 5 år på nacken!! Tycker damerna är riktigt ambitiösa och vi är glada att vi kan sjunga även mera polyfon och komplicerad repertoar emellanåt.

Jag tycker alla våra konserter varit fina men kanske den senaste vårkonserten i den vackra G18-salen var väldigt lyckad. Jag har flera fina minnen från de gångna åren. Det är härligt att vi har ett bra samarbete i kören, alla ställer upp och bidrar med det de kan. Så föds en fin samvaro som bär ut genom musiken.

Röster på resa

– Walentinakören på körträff i Göteborg

Förväntan ligger i luften denna fredagskväll i oktober när ett tjugotal medlemmar av AV:s Walentinakören samlas på Helsingfors-Vanda flygplats för att åka iväg till svenska västkusten. Det är skratt, ”radd” och resfeber.

Vokalensemblen Espiro besökte Helsingfors i september och nu är det dags för ett svarsbesök.

Dirigenten

Men vi snabbspolar framåt till Vokalensemblen Espiros dirigent **Matts Johansson** vars uttrycksfulla sätt att leda är intressant. De två köerna sammanstrålar på lördag förmiddag för en gemensam övning inför konserten på eftermiddagen.

– Tänk er ett inre vattenfall, säger Matts under uppvärmningen och 50 sångare följer honom med blicken, rösten och kroppen.

Han hoppar och kurar ihop sig och plötsligt lyfter han en batteridrivna borrhjul i luften för att livfullt demonstrera olika sätt att använda rösten.

Rörelsen

Till vardags arbetar Matts bland annat med Balettakademien Göteborgs musikalartister, där kroppens rörelse till musik är väldigt viktig. Den erfarenheten har han tagit med sig också i arbetet med olika köer.

– Jag är väldigt intresserad av att utforska och ha kontakt med dem som sjunger. Inte bara verbalt, utan allt som man är påverkar dem som står framför, säger Matts.

Gemensam konsert i Hagakyrkan.

Övrraskningen

– Det är spännande att våga bryta det ”riktiga” takteringssättet, att visa vart musiken är på väg och se hur det kan ses i kropparna och höras i rösterna. Mycket handlar om tillit. Min uppgift är att ge impulser och signaler.

I bästa fall blir det ”bättre än vad de kan” och kören tar ett annat sorts ansvar. Jag gillar att utforska olika former av närvaro och intuitiva nivåer, både under övningar och på konserter, säger Matts.

Övning. FOTO: Linda Persson

Klubblokalens första hela år

Aveiterna har allt oftare ärende till sin Klubblokal i gatuplanet. För en paus då och då, en kopp te eller botanisering i bokhyllorna. Spontana och öppna evenemang har fått fotfäste, Aveiten listar ur gästboken, annonser och minnet:

(Vi har) kvarsittningar, styrelsemöten, före-träffar och efterspel, gästföreläsningar, sitsar, sällskapsspel, planeringsmöten,

diskmaskinskörning, intervjuer, vilopauser, arbetspauser, redaktionsrådsmöte, diavisning, kaffen - med och utan korsordslösning, boklån och pratstunder.

Men flera talanger har vi att dela med oss av! Ingen bokning av utrymmet behöver göras, häng bara upp en annons och kör!

Elianne Rehn

Konserten

Lördagens gemensamma eftermiddagskonsert hålls i Hagakyrkan, en nygotisk byggnad från 1859 som tack vare både estetisk och akustisk skönhet gör den populär i musiksammanhang.

De båda köreerna varvar egna sånger med gemensamma och totalt blir det ett tjugotal som ett par hundra konsertbesökare får ta del av.

Kvällsfesten

På kvällen blir det fest i Kviberg, militärens tidigare stadsdel i Göteborg där det idag finns stora idrottsanläggningar, bostäder, föreningslokaler m.m. Här bjuds det på en internationell buffé, svenska och amerikanska danssteg, finlandssvensk frågesport och göteborgsk humor.

Staden

I söndagens för Göteborg typiska regn blir det stadsrundturer och konstvandring av insatta Espiro-medlemmar. När flygbussen passerar nöjesparken Liseberg i kvällssolen, är det med fuktiga skor och nöjda miner som ytterligare ett nordiskt musiksamarbete kan avslutas.

Skribent och fotograf: **Ulrica Fagerström**

Matts Johansson.

Tillbakablick

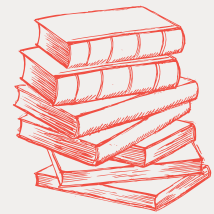
Vilka mängder med verk vi hunnit med i Bokklubben genom åren (listan hittas på AV:s webbsida)! Och visst kommer en aktiv bokklubbare ihåg så gott som alla. Skrollade igenom förteckningen häromdagen och kollade på skoj vad vi läste för precis tio år sedan. Jo, en dansk klassiker blev årets sista bok 2014. Bokens berömda första mening lyder så här:

”Jag hade en farm i Afrika, vid foten av Ngong-bergen.”

I sjuutton års tid (1914–1931) hade den danska författaren **Karen Blixen** (1885–1962) en kaffefarm i Kenya, dåvarande Brittiska Östafrika. I sin självbiografiska roman *Den afrikanska farmen*, som första gången utkom 1937, berättar hon om livet där, dramatiska händelser, människor, naturen, gräshoppor, priset på kaffe, sjukdomar. Boken är för övrigt underlag till Oscarsbelönade filmen *Out of Africa*, Mitt Afrika, från 1985.

Vad tyckte vi om boken, som speglar sin tid och bör läsas med trettioåriga ögonen på? En av oss bloggade om den då, för tio år sedan. Så här skrev Lena i läskammaren, citat:

”Beskrivningen av människorna i författarens omgivning är däremot intressant. I förordet till nyupplagan som kom 2012 deklarerar förlaget att man är medveten om att vissa av orden och uttrycken i boken kan kännas stötande för dagens människor. Men det är inte bara orden, utan hela människosynen, som känns föräldrad. Inte så att Blixen skulle se ner på ...”infödningarna”, som alla är antingen

BOKKLUBBENS
BLOGG

hennes tjänare eller står i ett slags torparförhållande till henne som godsägare. Tvärtom älskar hon dem och kanske rentav idealiserar dem en aning. Det som känns så konstigt för dagens människor

är att Blixen ser afrikanerna som totalt väsensfrämmande, inte precis som djur, utan snarare som något slags sago- eller andevarelser sprungna direkt ur det förtrollade afrikanska landskapet. Frejdigt generaliserar hon – somalierna är si, massajerna så. Även om hon berättar till och med ingående om vissa enskilda individer, framstår de ändå som enbart typiska representanter för en viss primitiv infödningsslag. Samma sak gäller i och för sig också de ”vita” personer hon berättar om. De förblir opersonliga, precis som författaren själv. Som ett historiskt dokument är boken förvisso värdefull, men jag känner absolut inte att jag kommer författaren in på livet. I bokcirkeln väckte boken ingen större entusiasm, även om de flesta nog tyckte att författaren är fascinerande. Vi enades trots allt om att besöka Karen Blixens museum i Danmark.” Citat slut (Lenas Läskammare 10.12.2014).

Inga översvallande lovord där. Dock en fascinerande författare. Och ett restips åt oss att ta vara på.

Viveka Högnäs-Mellner

Bridgeklubben vid AVH - program våren 2025

Vi spelar varje måndag och torsdag kl. 17:30-21:30 med undantag av helgdagar som påskmåndagen.

På måndagarna spelar vi vanligen på Annegatan 26 i Kretsarnas sal i femte våningen (AV).

Vi ordnar ordinarie partävlingar, simultantävlingar, märkestävlingar, klubbmästerskap,

spel-fester mm.

Ca varannan måndag spelar vi i Kretsarnas sal (AV) kl. 14-17 trivselbridge i lugn takt för mindre vana spelare.

På torsdagarna spelar vi främst ordinarie partävlingar virtuellt på RealBridge (RB).

På somrarna spelar vi enbart på RealBridge,

lagtävlingar på måndagarna och partävlingar på torsdagarna.

Mera information om oss och vårt program:

https://www.bridgewebs.com/cgi-bin/bwop/bw.cgi?pid=upload_logoff&club=avbridge

	Dagsspel	Kvällsspel	*förhandsanmäling
JANUARI			
To 02.01.		17:30 Partävling (RB)	
Må 06.01.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Partävling (AV)	
To 09.01.		17:30 Partävling (RB)	
Må ² 13.01.		17:30 Januari-simultan (AV)	
To ³ 16.01.		17:30 Partävling med IMP-beräkning (RB)	
Må 20.01.		17:00 Lagmästerskap, del I (AV)*	*to 16.1.25
To 23.01.		17:30 Partävling (RB)	
Må 27.01.		17:00 Värmöte och Jubilarseremoni*, AKQJ-Märkestävling 4 (AV)	*må 20.1.25
To 30.01.		17:30 Partävling (RB)	
FEBRUARI			
Må 03.02.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Februari-simultan (AV)	
To 06.02.		17:30 Partävling (RB)	
Må ² 10.02.		17:00 Lagmästerskap, del II (AV)	
To 13.02.		17:30 Partävling (RB)	
Må 17.02.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Partävling (AV)	
To ³ 20.02.		17:30 Ukraina Partävling med IMP-beräkning (RB)	
Må 24.02.		17:30 Ukraina Partävling (AV)	
To 27.02.		17:30 Partävling (RB)	
MARS			
Må 03.03.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Partävling (AV)	
To 06.03.		17:30 Partävling (RB)	
Må ² 10.03.		17:30 Mars-simultan (AV)	
To 13.03.		17:30 Partävling (RB)	
Må 17.03.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Partävling (AV)	
To ³ 20.03.		17:30 Partävling med IMP-beräkning (RB)	
Må 24.03.		17:00 Lagmästerskap, del III (AV)	
To 27.03.AV		17:30 Partävling (RB)	
Må 31.03.		17:30 AKQJ-Märkestävling 5 (AV)	*to 27.3.25
APRIL			
To 03.04.		17:30 Partävling (RB)	
Må 7.04.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 April-simultan (AV)	
To 10.04.		17:30 Partävling (RB)	
Må ² 14.04.		17:00 Mixedmästerskapet del I (AV)*	* to 10.4.25
To 17.04.		17:30 Äggbarometern på AV*	* må 14.4.25
Må 21.04.		Ingen tävling (Annandag påsk)	
To 24.04.		17:30 Partävling med IMP-beräkning (RB)	
Må 28.04.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:00 Mixedmästerskapet del II (AV)	
MAJ			
To 01.05.		17:30 Partävling (RB)	
Må 05.05.	14:00 Trivselbridge (AV)	17:30 Maj-simultan (AV)	

Nya hyresgäster i fjärde våningen – Innovoice

”Dörklockan fungerar inte. Knacka hårt” står det på dörren till lokalen i fjärde våningen i AV-huset, där en firma vid namn Innovoice logerat sedan början av sommaren. Aveiten knackar hårt och dörren öppnas av vd **Johan Hörhammer** in till en bländade ljus och fräsch lokal.

Efter att Barnavårdsföreningens daghem hade flyttat ut renoverades lokalen omsorgsfullt och länge och den går nästan inte att känna igen i sin nya skepnad. Det är skillnad på ett bolag som säljer fakturerings-tjänster och it-system och på ett daghem för pigga och aktiva små barn.

Johan Hörhammer laddar kaffebyggaren och ställer sig till Aveitens förfogande med att svara på frågor om den nya hyresgästens affärsidé och verksamhet. Fast så ny är ju hyresgästen inte. Innovoice höll till i AV:s lokaler i cirka fem år på Eriksgatans sida, men utrymmena blev för trånga då verksamheten växte och då daghemmets utrymmen stått tomma ett tag tänkte man att de kanske skulle passa bolagets behov. Hörhammer berättar att personalen är mycket nöjd med både läget och de nya utrymmena, även om renoveringen drog ut på tiden.

Innovoice, som grundades år 2010, är ett bolag som erbjuder it-system för verksamhetsstyrning huvudsakligen för bilverkstäder och bärgningsbilföretag. Företaget erbjuder också fakturerings-tjänster men är mera fokuserad på ”allt-i-ett”-system. Firman gör långtidskontrakt med kunderna och på det sättet kan man bättre att lära kän-

VD Johan Hörhammer (t. h.) och programmerare Tomi West vid konferensbordet.

na de olika kunderna och deras behov. Då kan företaget erbjuda de tjänster som kunderna bäst behöver.

På Innovoice arbetar för tillfället tretton personer av vilka de flesta är it-programmerare. Då nya arbetstagare anställs fäster man givetvis stor vikt vid det tekniska kunnandet men också vid socialt kunnande och kundtjänstvillighet samt något man kallar ”street smartness”, vilket Aveitens utsände uppfattar som flexibilitet och kreativitet för att möta kundens behov.

Några av arbetstagarna arbetar huvudsakligen på distans och den dagen Aveiten gör sitt besök är det mycket lugnt i de luftiga och ljusa rummen.

Här finns nu utrymmen där många kan ar-

beta tillsammans, men också enskilda små rum dit man kan dra sig tillbaka när vid behov av lugn och ro.

Köket är rymligt och välutrustat och inbjuder till att njuta av medhavd lunch. Det finns ett stilligt konferensutrymme med stor skärm för videomöten. Ett soffbord gjort av lastpallar och ett härligt orangerött retrokylskåp drar blickarna till sig liksom även en övningspunkt för golf där man kan försöka lyckas med hole-in-one medan tankarna ordnar upp sig i huvudet.

Kontorsmiljön känns optimal för en blandning av privat koncentration och social samverkan.

Skribent och fotograf: **Moa Lindeman**

To 8.05.		17:30 Partävling (RB)	
Må ² 12.05.	7:00 → Mentorreservering**	17:30 AKQJ-Märkestävling 6(AV)	
To ³ 15.05.		17:30 Partävling med IMP-beräkning (RB)	
Må 19.05.		17:30 Life Master Pairs (AV) (märkestävling)	*to 15.5.25
To 22.05.		17:30 Mentortävling* (RB)	*må 19.5.25
Må 26.05.		17:00 VÅRSKÅL och Märkesceremoni och Märkestävling (utanför serien)	*to 22.5.25
To 29.5.		Ingen tävling (Kristi himmelsfärd)	

* Obligatorisk förhandsanmälan via klubbens WhatsApp eller Carolas e-post (carola.tengstrom (at) gmail.com) före kl. 21:00

**Mentorreserveringen börjar den 12.5. kl. 7:00, endast per e-post till Carola

²Bridgeklubbens styrelsemöte

³Partävling med IMP-beräkning

• Tammerforskampen spelas i mars i Tammerfors, klubbens funktionärer och aktiva nyckelpersoner har företräde. Mera information senare.

• Sommarbridge måndagar och torsdagar kl. 17:30 på RealBridge i juni och augusti
• Höstsäsongen börjar måndagen den 1.9. 2025 på Annegatan.

O, du sköna gran?

Traditionen att fira jul i Snappertuna började med att vi fick el till torpet och det blev möjligt att vistas där också vintertid. Att det inte fanns rinnande vatten och andra bekvämligheter störde föga och t.o.m. barnen med sambor var med på noterna. Sagt och gjort alltså, nu skulle vi pröva på gammaldags jul med julbön i kyrkan, julmiddag och julklappsutdelning och med värmande glögg framför den nyinstallerade plätugnen.

Men det fanns ett litet aber. Hur skulle vi göra med granen? Den kunde ju inte stå i "salen", eftersom rummet också måste fungera som sovrum den här tiden på året. Granar kan ju dofta väldigt starkt och göra livet surt för allergiker. Dessutom fanns ytterligare ett problem förknippat med julgranen: redan i några år hade granköparen förargat sig över att granarna som fanns till salu var alltför täta eller hade alltför svaga grenar för

att klara av ljushållare med levande ljus.

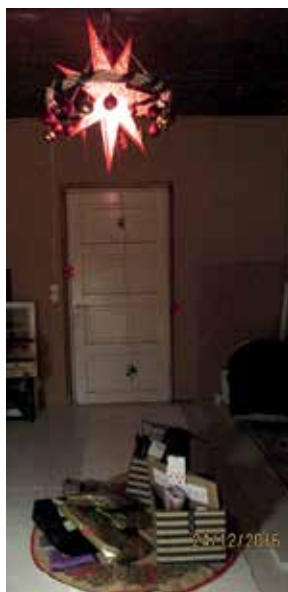
Här behövdes alltså lite nytänk i allt det traditionella. Och nytänk blev det i allra högsta grad, från den första avskalade granprototypen till nya fantasifulla varianter varje år.

Den första hemgjorda granen var verkligen stilren. Inga extra krusiduller här inte, bara en stjärna krokad i taket och fyra snören surrade runt björkklabbar i en cirkel på golvet nedanför där julklapparna fick plats. Enklare kan det knappast bli. Men ljusproblemet kvarstod fortfarande. Följande års version blev därför en hängande julgran gjord av ett kvastskafte med sex grenar av tunnare rundstav. Så nu kom äntligen också alla tolv ljushållare till användning.

Efter ett par år började designen kännas lite för bekant och något annorlunda borde utvecklas. Bort med kvastskafte och pinarna, nu skulle det bli runda former i stället! Den vita kransen från tidigare versioner fick vara med, likaså stjärnan. De kompletterades med en hula-hularing och två bamburingar. Och så fortsatte det kreativa utvecklingsarbetet.

Nu väntar vi alla med spänning på hur årets julgran kommer att se ut.

Pyre och Rabbe

En jultradition i fjärde generation

”Inställ dig på julafton kl. 08.00 försedd med en egen smörkniv och förkläde vid Kisahallis ingång”, så löd välkomstanvisningarna när jag anmält mig som volontär till Hurstis Julfest för de ensamma och fattiga.

Vårt arbetspass delades in i grupper för olika uppgifter och jag fick sälla mig till nybörjargruppen som smörgås-nissa. En stor sal blev raskt fylld med bord och vid varje satte sig åtta personer och bredde smörgås, och bredde ännu mera smörgåsar.

Nån undrade om gästerna alls skulle orka med nån julmat också.

Vid vårt bord satt två mödrar med barn, en tonårsdotter och en 10-årig son. Vi övriga var medelålders

och lite äldre, allihopa kvinnor. De manliga hade, som en självklarhet då i början av 2000-talet, tilldelats mera fysiskt krävande uppgifter med fixande och roudande av möbler, kärl och matvaror. Bordsgrannen berättade att familjen "on jo maailmalla", var utflugen, så hon kom gärna och hjälpte till och fick sig själv litet julfest på köpet. Någon nynnade på en julmelodi och andra stämde snart in med sång och jag önskade att jag hade kunnat de finska orden. Efter närapå tre timmars bredande var smörgåsarna klara och packade, åtta smörgåsar i varje tömd brödpåse och en knut på änden. Det klarnade att gästerna också skulle få med sig smörgåsar i påse från festen.

Doften av limpsmörgås

Nu blev det paus och kaffebuffé för medhjälparna och det var inte utan att man börjat känna sig sugen på de doftande limpsmörgåsarna med korv och ost. Ändå tvekade jag först, kände hur detta var att gå utanför min bekvämlighetszon när jag tog för mig. Men oj, såg lätt skärrad hur endel av oss lassade

upp – tills det gick upp för mig att många bland oss som här hjälpte till lika väl kunde ha platsat som deltagande gäster. Vålförtjänt stolta över att i stället kunna hjälpa till åt de sig mätta.

Långbord, verkligen värda namnet, dukades upp med julduk på rulle, en julstjärna på varje bord, ett kuvert med engångskärl, ett lass med smörgåsar, 1/2 liters öppnad mjölkförpackning samt en banan och två mandariner. Julmaten skulle vi servera direkt vid borden. Alla är frivilliga och har överseende även när arbetsgången emellanåt blir helt bakvänd ur effektivitetssynpunkt: lärarna, studerande, idealisterna, flinka, handfallna, drivna, håsabyttor, fångvaktare, nybörjare och garvade. Men, sidubara, han där borta som omsorgsfullt placerar ut mandarinerna, är det inte Johan som jag blivit bekant med på jobbet, han som nu börjat studera psykologi? Jovisst är det han, en till finlands-svensk hade jag nu bongat. Veterangänget pekade uppskattande ut en av de sina, **Pekka Haavisto**, som alltid jobbade här på julafton oberoende av att han blivit minister och allt.

Farfars julsaga

Då jag var tre år fick jag i julklapp av min farfar en julsaga. Det var inte vilken som helst julsaga utan farfar hade byggt ett minisceneri kring sagan där allt fanns med: julgubbens berg, julgubben i sin pulka med renar framför, gårdarna han besökte, träd och djur och tomtar strategiskt utplacerade. Många år senare då familjen hade flyttat ett antal gånger tyckte mina föräldrar att julsagan hade blivit så illa åtgången att de slängde den. Men jag kunde aldrig glömma. I vuxen ålder fantiserade jag länge och väl om att bygga upp den på nytt så som jag mindes den och äntligen, för så där fem år sedan, gjorde jag slag i saken. Då hade jag under årens lopp samlat på mig miniatyrhus och andra tillbehör för jag trodde mig inte om att kunna bygga husen av papper som farfar hade gjort. Jag passade också på att redigera sagan till lite modernare språkbruk och varsamt skala bort de värsta moralkakorna. Jag översatte den också till finska eftersom hälften av barnbarnen inte förstår svenska. Nu plockar jag varje jul fram asken där det står "farfars julsaga" och bygger upp miniatyrlandskapet till min egen och barnbarnens stora glädje.

I mycket förkortad form handlar sagan om julgubben som strax före jul lastar sin släde full med julklappar och beger sig

ut för att besöka barnfamiljer och lämna kvar paket då han ilar vidare. Han kommer till olika slags familjer och gårdar. Han vänder sin röda kappa ut och in och byter ut luvan till en vanlig skinnmössa då han knackar på och undrar om det finns husrum för en gammal man och hans renar. I den stora rika gården bråkar familjemedlemmarna med varandra och vill inte ge husrum eller mat till gubben eller renarna som de inte känner igen. Där vill inte gubben lämna kvar några presenter och han skyndar hastigt vidare i natten. I en anspråkslös gård bor en familj där pappan nyss blivit arbetslös och det därför inte vankas varken festmat eller paket denna jul. Men man tar vänligt emot gubben och låter honom sova vid spisen där det är varmt och ett av barnen brer sitt täcke över gubben så att han inte ska frysa. Renarna får lite hö i stallet med

familjens häst. Och när familjen vaknar på morgonen så har gubben farit vidare, men lämnat efter sig en hög med matvaror och presenter. Och då förstår de ju vem de haft som gäst.

Sens moral: det lönar sig att vara snäll också mot okända resenärer i den kalla vinter-natten.

Moa

När president **Tarja Halonen** kom på besök senast hade plötsligt skaror av linslöss, förment "hjälpande" småkändisar träng sig in, till den grad att de förhindrat själva arbetsgången.

Utanför dörren hade en kö börjat växa redan 1,5 timme före kl. 12 då dörrarna skulle öppnas och när det började bli dags ställde vi upp oss på rad. Iförda tomtemössor, eller åtminstone nånting lite rött, bildade vi en lång äreport för gästerna att tåga in genom. I megafon beordrades två minuters allmän tystnad först, för att befria oss från hössel och fokusera på skeendet.

Sångerna bär - bud om att julen är här

Nu var ögonblicket inne och innerliga toner av "Jouluyö, Juhlayö", Stilla natt, började ljuda. Gästerna tågade in, inneslutna i sång, julsalm efter julsalm. Först ljud jag bara med i bakgrunden - men för sjutton, där stod ju Johan och vad hade han i näven om inte ett häfte med sångtexter! Jag gled upp intill och kunde stämma in. Vi tystnade båda samtidigt och insåg att här sjöngs åtminstone en julsalm som vi finlandssvenskar inte kunde melodin till, men i andra versen hängde vi på också i "Toiviotie".

Att sjunga var i eget intresse också, annars hade man riskerat falla i gråt, som tv-reportern dold bakom fotografens ryggtavla. Åsynen av de anländande lämnade en inte oberörd, dessa för dagen renskrubbede individer som värdigt tågade fram. De var ingen människomassa utan medmänniskor, personer, personligheter märkta av livet, utelliggande och strapatser. De var gripna även de och djupt rörda av de välbekanta barndomspsalmerna som klingade en efter en. Några rentav strålade, somliga glada sökte ögonkontakt, andra såg på oss med barskt slutna ansikten, många med tårar i ögonen, på kinderna. Smärtsamt var att se gamlingen som gråtande rakt ut förblindad av sina tårar, varsamt leddes in. De kom på fest, förmodligen årets enda, de ensamma, de fattiga, nån enstaka berusad. Ingen pratade sinsemellan och inte mången verkade vara i form att gå alls fortare än i den sakta mak som ledde till den inledande andaktsstunden där också den tända julgranen och **Veikko Hursti** välkomnade dem.

Megafonen kallar på volontärer och vi som raskt gick för att hjälpa till stod plötsligt där med varsin påse med kålrotslåda och en bit julsalka i famnen, som tack för insatsen.

Överrumplad sneglade jag på min granne och hennes själaglada min sade mig att det här inte var rätt ögonblick att ge luft åt min spontana reaktion, att protestera med ett nej, nej, "minä en tarvitse". Att just den julsalkinkan skulle visa sig godare än de jag själv tillagat under åren tedde sig efteråt inte som en slump, utan som bekräftelse på proffsigheten, här vet man vad man gör.

Utan att ha växlat ett enda ord med Veikko Hursti fördjupade upplevelsen av hans fest min blick. Min arbetsinsats den gången var helt försumbar men den omtumlande erfarenheten har fått många bitar att falla på plats under jularnas gång.

Elianne

PS

President **Sauli Niinistö** skrev 2023 efter sitt besök på festen där han druckit kaffe, talat och träffat en nykommen Hursti i femte generationen: "En jultradition, familjen Hurstis julaftonsfest. Ett berörande medmänskligt arbete i flera generationer. Tack." Festen för ca 1000 ensamma och fattiga hålls numera i större utrymmen på Mässcentrum i Böle i **Sini Hurstis** regi.

Kalendarium

<https://avh.arbetetsvanner.fi/home/kalender/>

Programmet är preliminärt. Förfrågningar info@arbetetsvanner.fi

SÖNDAG 15 DECEMBER KL.16

Julfesten med glögg, Walentinakörens Lucia, Vox Seniors uppträder, allsång och polonäs.

TISDAG 17 DECEMBER KL. 18

Julbingo i klubblokalen. Glöm julstresen för en stund och kom med och spela! 1 euro per bingoark (5 rutfält). Spänning och fina vinster!

MÅNDAG 6. JANUARI LITE FÖRE KL. 14

Barnfest med Robin Hund & Hans glada orkester. Mete, ringlekar. Finlands Lucia och julgubben kommer också. Observera att publiken ska sitta på plats i festsalen när Luciaprogrammet börjar kl. 14!

Biljetterna kostar 15 € för vuxna och 10 € för barn. Biljetter kan bokas fram till 2.1 per e-post på adressen: info@arbetetsvanner.fi
Se annonsen på sidan 3!

LÖRDAG 1 FEBRUARI KL. 18

Vox Seniors firar sina 5 år med konsert på AV. Inträde 20 €, 15 € för studerande. Välkomna!

SÖNDAG 9 FEBRUARI KL. 18

Frågesporten om **Dr Bunduls** pris Arrangerande krets i år är Folkdanslaget.

FREDAG 14 FEBRUARI KL. 19

Walentinakörens konsert på G18 Inträde 20 €

LÖRDAG 15 FEBRUARI KL. 15

AV-teatern Premiär Komedin **Boeing & Boeing** av Marc Camoletti Biljetter 20 €, grupper över 10 pers. 18 €, studerande 10 €. Bokningar: 044 766 4103, 050 584 9883 eller via biljetter@avteatern.fi Följande föreställningar: ti 18.2, on 19.2, fr 28.2 kl. 19. *Se sidan 6.*

Preliminärt för mars:

MÅNDAG 10 MARS KL. 16.30

Nyfiken på vad du kan be **ChatGPT** göra för dig? **Föreläsning** med exempel hålls av Ingrid Svanfeldt. Alla medlemmar välkomna utan anmälaning.

FREDAG 14 MARS

SAMT TORSDAG 20 MARS KL. 14.

Verkstad. Vill du prova **Chat GPT** med egen mobil eller paddd? Handledning Ingrid Svanfeldt. Anmälaning från 1.3 till elianne.rehn@gmail.com

SÖNDAG 16 MARS KL. 18

Årsfest med program

AND SO IT GOES

Walentinakören och **Tonfallet**

Helsingfors

Jakobstad

Konsert fre 14.2.2025 @19:00, G18

Georgsgatan 18, Helsingfors

Walentina
kören

BILJETTER €20 (U-13 GRATIS)

FRÅN JANUARI

WWW.WALENTINAKOREN.ORG

SAMT BEGR.ANTAL VID

DÖRREN